

La Campanya pels Sediments buscava una normativa marc europea en matèria de sediments, però les respostes que el moviment ha rebut de la Comissió Europea i el fet que la tramitació i el desplegament serien a molt llarg termini, dona prioritat a pressionar el nou Govern espanyol perquè actue a curt termini, sense desestimar l'aval europeu a projectes com el de la conca del Danubi.

Una directiva europea de sediments podria arribar massa tard per a

Terres de l'Ebre Òscar Meseguer

Bruselles torna a ser a la vegada l'esperança i el fre. I no és la primera vegada que les institucions europees projecten la seua dualitat sobre un conflicte territorial. La Campanya pels Sediments va europeïtzar a finals del 2017 les seues reivindicacions per una mobilització de sediments que permeten fer front a la regressió i la subsidència del delta de l'Ebre, enregistrant al Parlament Europeu preguntes a respondre per part de la Comissió Europea (CE). El fet que Europa haja desplegat una directiva marc de l'aigua (DMA), que és la gran esperança de la Plataforma en Defensa de l'Ebre (PDE) en la seua lluita contra el Pla hidrològic de la conca de l'Ebre (PHE), va portar la Campanya pels Sediments a recórrer a les autoritats europees, amb la complicitat d'una dotzena d'eurodiputats de diferents partits i invocant també altres directives comunitàries com les d'aus, hàbitats o inundacions. Es van presentar quatre preguntes. En primer lloc, quina importància li assignava Europa a l'execució de dos projectes avalats pel Congrés de Diputats d'Espanya: l'elaboració d'un Pla de gestió integral de sediments de la conca de l'Ebre i la realització d'una prova pilot al pantà de Riba-roja per a transportar riu avall sediments encallats. La resposta de l'executiu comunitari, signada pel comissari de Medi Ambient Karrenu Vella, es limita a constatar que estos projectes poden ser "d'interès per a les autoritats de la conca hidrogràfica".

La segona pregunta era: creu la CE que cal revisar els protocols d'actuació en la gestió dels embassaments, amb especial atenció a les comportes de fons (la Campanya pels Sediments sempre ha reclamat que s'obren puntualment per a deixar passar sediments) i també per una

Una imatge d'arxiu del Delta de l'Ebre. A. POLET

qüestió de seguretat? La resposta de la CE no pot ser més freda: "De conformitat amb el principi de subsidiarietat, el funcionament o la inspecció de les preses, fins i tot des del punt de vista de la seguretat, no és responsabilitat de la Comissió".

La tercera qüestió plantejava al govern europeu si recomanaria, per tal d'assegurar el compliment de les directives esmentades i protegir el delta de l'Ebre, la implantació d'un sistema de *by-pass* de sediments a l'embassament de Riba-roja? "Les autoritats hidrològiques han d'adoptar les mesures necessàries per a complir la legislació de la UE, incloses solucions per al transport de sediments en trams fluvials afectats per presa", ha contestat Bruselles.

L'última pregunta, la més ambiciosa, proposava una directiva de sedi-

Caldrien dècades de debat intern entre els estats membres i de desplegament, com ha passat amb la directiva marc d'aigua

ments. És a dir, una regulació europea específica sobre la matèria. En este sentit, la resposta per escrit es limita a recordar que la DMA ja fixa l'objectiu d'assolir un bon estat ecològic en totes les masses d'aigua, a través d'indicadors de qualitat biològics i hidromorfològics que inclouen els sediments, i que, en el cas espanyol, la CE està revisant les "deficiències" dels primers plans hidrològics

Bruselles respon a la Campanya pels Sediments que no és competent sobre els mecanismes de gestió dels embassaments

de conca, entre els quals el PHE, presentats el 2009 sota la regulació de la DMA. En tot cas, ja es va presentar una segona tongada de plans de conca (2016-2021) que si més no en el cas ebrenc no sembla resoldre els importants déficits detectats per Bruselles. Segons han denunciat les entitats ambientalistas i de defensa del territori, el PHE no fa cap referència a la gestió dels cabals sòlids o

REFERENT

DanubeSediment, l'exemple a seguir

El programa Interreg transnacional de restauració de l'equilibri de sediments al riu Danubi es va plantejar per a ser aplicat entre gener del 2017 i juny del 2019. El projecte recordava que "durant les últimes dècades, les activitats humanes dins del Danubi i els seus afluents han provocat forts canvis en la càrrega de sediments naturals. Estos canvis influeixen negativament en temes importants de gestió de l'aigua, com el risc d'inundacions, la navegació interior, l'ecologia i la producció d'energia hidroelèctrica". Es reconeixia que la Comissió Internacional per a la Protecció del Riu Danubi (ICPDR) havia alertat de la manca de gestió dels sediments en els plans de gestió de la conca del riu Danubi dels anys 2009 i 2015. El mateix que passa amb el Pla de l'Ebre. Per a fer front a este repte, 14 socis de nou països dels 10 per on transcorre el riu es van unir al projecte DanubeSediment, per a recollir dades sobre el transport de sediments al Danubi i els seus afluents i actuar en conseqüència en l'elaboració del tercer pla de gestió del riu Danubi (2021-2027).

sediments. "Si es detecten problemes sistèmics, s'examinarà la possibilitat d'adoptar mesures addicionals", deixa anar Vella.

Siga com siga, segons reflexiona Roberto González, tècnic de l'àrea de Polítiques Ambientals de SEO/Birdlife, una directiva sobre sediments implicaria entre 10 i 15 anys de debats interns, com va passar amb la DMA aprovada l'any 2000, als quals cal-